

SZázszor annyit érdemelnél, mint amit tőlem kapsz,
Elevenséged, életerőd, az, mit nekem adsz.
Remélem csak, hogy viszonzni tudom majd mindezt,
Ezt a szeretetet, mi bennem életet éleszt.
Tán ez a legjobb módja, hogy kifejezzem neked,
Lélekben hogy értékelem önzetlen szereteted.
Ezek csak szépen fogalmazott szavak, tudom jól,
Kérlek, hogy azért fogadd el, egyetlen fiadtól.

Élénken él még bennem múltunk pár pillanata,
Dideregtem, Te meg átöleltél mosolyogva.
El sem tudnék képzelni megterhelőbb hivatást,
Sok gyerek mellett kell gyakorolni a kitartást.
Anyiszor hittem már, hogy vége, innen nincs tovább,
Nyomban jöttél Te, és minden baj egyből ment odább.
Álmodok csak róla, hogy az én fiam is egyszer,
Majd anyunak hívhat egy hozzád hasonló embert.
!